

ne opstå som følge af en meget negativ, men dog plausibel, udvikling på de finansielle markeder. Der stilles også krav om, at selskabet har tilstrækkelige forretningsgange og systemer til at overvåge, vurdere og imødegå de risici, som selskabets investeringer indebærer. Kravet om forretningsgange fremgår også af § 94 i lov om forsikringsvirksomhed, hvor der stilles et generelt krav om forretningsgange for forsikrings-selskabets væsentligste aktivitetsområder, hvorunder investeringspolitikken hører. Kravet i § 87 indebærer dog, som beskrevet, tillige, at selskabet skal være i besiddelse af tilstrækkelige systemer til at vurdere de risici, der er forbundet med selskabets investeringer.

Hvis selskabets investeringer set i forhold til kapitalgrundlaget medfører, at der ikke er betryggende sikkerhed for, at selskabet kan leve op til sine forpligtelser, skal Finanstilsynet i medfør af reglerne i lov om forsikringsvirksomhed §§ 250-251, pålægge selskabet at foretage de i den anledning nødvendige foranstaltninger. I et tilfælde hvor selskabets følsomhed overfor eksempelvis et aktiekursfald af en vis sandsynlig størrelse målt i forhold til kapitalgrundlaget ikke er betryggende, kan dette i medfør af §§ 250 - 251 i lov om forsikringsvirksomhed indebære, at Finanstilsynet meddeler påbud om nedbringelse af andelen af de ikke-guldrandede aktiver, en ændret sammensætning af disse aktiver eller tilførelse af yderligere kapital. Det kan også være ubetryggende, såfremt selskabet i det pågældende tilfælde ikke har tilstrækkelige forretningsgange og systemer til at overvåge og imødegå risikoen på aktieinvesteringerne. I sådanne tilfælde kan Finanstilsynet meddele påbud om indførelse af sådanne forretningsgange og systemer.

Det er selskabernes ledelse, der skal sikre, at investeringerne, herunder den valgte fordeling mellem guldrandede og ikke-guldrandede aktiver til dækning af de forsikringsmæssige hensættelser, er betryggende

Finanstilsynet skal som led i sin tilsynsvirksomhed påse, at lov om forsikringsvirksomhed § 87, herunder præciseringen af kravet om »betryggende sikkerhed« overholdes. I forbindelse med den samtidig hermed foreslåede forøgelse af grænsen for de ikke-guldrandede aktiver (§ 1, nr. 4) må det påregnes, at Finanstilsynet vil øge sin tilsynsindsats på dette område.

Til nr. 4

Forsikringsselskaber skal i henhold til lov om forsikringsvirksomhed § 127 a, stk. 1 til enhver tid have aktiver til en samlet værdi, der mindst modsvarer størrelsen af forsikringsselskabets samlede forsikringsmæssige hensættelser. Derudover skal forsikringssels-

skabet have tilstrækkeligt med aktiver til at dække sit kapitalkrav.

Lov om forsikringsvirksomhed § 128 giver regler for hvilke aktivtyper, der kan anvendes, når de aktiver, der skal dække de forsikringsmæssige hensættelser, skal udvælges. I § 128, stk. 1 er der således opremset de i alt 13 aktivkategorier, som kan anvendes til at dække hensættelser. Disse aktivkategorier opdeles i »guldrandede« aktiver (§ 128, stk. 1, nr. 1 - 7), dvs. aktiver med en traditionel lille investeringsrisiko, og i »ikke-guldrandede« aktiver (§ 128, stk. 1, nr. 8 - 13), dvs. aktiver, hvor risikoen ved en investering i det pågældende aktiv traditionelt anses for noget større.

I § 128, stk. 5 bestemmes, hvorledes fordelingen mellem de guldrandede og de ikke-guldrandede aktiver skal være. Med den foreslåede ændring af § 128, stk. 5, ændres bestemmelsen således, at andelen af ikke-guldrandede kan være op til 70 pct. af størrelsen af de forsikringsmæssige hensættelser mod de nuværende 50 pct.

De ikke-guldrandede aktiver er primært aktier. Derudover er der blandt andet tale om andele/beviser i investeringsforeninger, visse obligationer, herunder erhvervsobligationer, grunde og bygninger, der er afhængige af en bestemt erhvervsudnyttelse samt tilgodehavender.

Grænsen for de ikke-guldrandede aktiver foreslås forhøjet, idet der har vist sig behov for, at forsikringsselskaberne blandt andet får mulighed for øgede aktieinvesteringer, som på langt sigt kan give et større afkast, forudsat dette er økonomisk forsvarligt og ikke indebærer en uacceptabel risiko.

Det er op til forsikringsselskabets ledelse at vurdere, hvor stor en andel af de aktiver, der udvælges til at dække de forsikringsmæssige hensættelser, der skal være ikke-guldrandede. Den aktuelle afgørelse af, hvor stor en andel af aktiverne, der i det enkelte tilfælde kan være ikke-guldrandede, må forsikringsselskabet træffe ud fra en vurdering af selskabets konkrete forhold, herunder selskabets forpligtelser og kapitalgrundlag samt under iagttagelse af § 87 i lov om forsikringsvirksomhed og lovens øvrige investeringsregler i kap. 14 a, herunder den generelle regel i § 127 a, stk. 1. Den foreslåede forøgelse af grænsen for ikke-guldrandede aktiver til 70 pct. indebærer således ikke, at forsikringsselskabet automatisk kan udnytte grænsen fuldt ud. Ligesom tilfældet er i dag med den nuværende 50 pct.'s grænse, vil den aktuelle udnyttelsesgrad afhænge af selskabets konkrete forhold som beskrevet ovenfor.

Særligt med hensyn til forholdet til kapitalgrundlaget bemærkes, at en øget risiko på aktivsiden ikke i sig